

landet af virksomheder inden for industri, håndværk og handel. I medfør af disse kalkulationsregler vil virksomhederne i et vist omfang kunne forhøje deres priser uden forelæggelse for monopoltilsynet.

Bestemmelserne omfatter erhvervsmæssigt salg af varer, herunder varer der leveres i forbindelse med tjenesteydelser, f. eks. reparationsarbejder, og som efter den normale fremgangsmåde faktureres som særlige poster på regningen. Ved „erhvervsmæssigt salg“ forstås ligesom efter den hidtidige midlertidige prislovgivning ethvert salg, der finder sted som led i en erhvervsvirksomhed og dette uanset den juridiske form, hvorunder virksomheden drives. Bestemmelserne omfatter således både enkeltmandsvirksomheder, aktieselskaber, interessentskaber, kooperative virksomheder og selv-egjede institutioner.

Udgangspunktet for de individuelle prisforhøjelser, der herefter vil være tilladt uden særlig tilladelse fra monopoltilsynet, er de den 28. februar 1971 lovlige priser. Herved forstås de priser, som virksomhederne lovligt tog ved salg på dette tidspunkt, eller de priser, de efter prisstoploven lovligt kunne have taget ved salg den 28. februar. Priser, hvorom der verserer sag i monopoltilsynet for monopol-ankenævnet, kan dog reguleres i det omfang, ansøgerne eller klagerne måtte få medhold. Bestemmelserne gælder for leverancer efter lovens ikrafttræden uanset tidligere indgåede aftaler herom.

De omkostningsstigninger, som vil kunne indregnes i priserne, er sådanne, der er indtruffet efter 28. februar 1971, og som er af den under nr. 1-5 angivne karakter.

Ligesom under den nuværende prisstoplov og efter samme principper foreslås det under nr. 1, at omkostningsstigninger hidrørende fra højere indkøbspriser for færdigvarer, råvarer og hjælpestoffer kan indregnes i priserne.

Herudover foreslås det under nr. 1 tilladt at indregne prisstigninger efter 28. februar 1971 for emballage samt for serviceydelser, herunder transportydelser, og forsikringer. Under nr. 2 foreslås det tilladt at indregne stigninger i offentlige takster og afgifter og under nr. 3 øgede afskrivninger som følge af afskrivninger på nyinvesteringer, dog kun inden for de skattemæssigt tilladte rammer. Adgang til uden forelæggelse for monopoltilsynet at indregne øgede afskrivninger i priserne omfatter ikke investeringsfondshenlæggelser samt forskudsafskrivninger. Bestemmelsen vil dog ikke være til hinder for, at der i de øgede afskrivninger medtages afskrivninger på nyinvesteringer på op til 30 pct.

efter saldoprincippet, uanset samtidigt foretagne nedskrivninger ved anvendelse af tidligere investeringsfondshenlæggelser eller forskudsafskrivninger.

Under nr. 4 kan i priserne indregnes lejeforhøjelser i henhold til lejelovens § 43 og lov om boligbyggeri §§ 18, 19 og 72, samt lejeforhøjelser i medfør af §§ 10-13 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene. Endvidere kan indregnes øgede lejudgifter i forbindelse med en virksomheds flytning.

Bestemmelsen i nr. 5 tager sigte på indregning i priserne af øgede lønudgifter som følge af lønstigninger, der er fastlagt i kollektive overenskomster, der ordinært fornyes efter 28. februar 1971, herunder således de overenskomster, der er omfattet af forligsmandens mæglingsforslag af 27. februar 1971. Ved *ordinær fornyelse* af en overenskomst forstås den fornyelse, der finder sted ved udløbet af den i den hidtidige overenskomst fastsatte gyldighedsperiode.

Bestemmelsen om andre områder er en følge af, at hovedparten af det ret store antal virksomheder, der står uden for Arbejdsgiverforeningen, enten gennem særlige organisationer har indgået kollektive overenskomster eller enkeltvis har indgået kollektive aftaler med lønmodtagerorganisationer i og uden for Landsorganisationen i Danmark. Hertil kommer, at såvel organiserede som uorganiserede arbejdsgivere beskæftiger lønmodtagere — især inden for funktionærgruppen — som står uden for LO, enten fordi de er helt uorganiserede, eller fordi de er tilsluttet andre organisationer. På dette område er det udbredt, at der ikke er kollektive overenskomster, men individuelle aftaler om lønforholdene.

Som *fastlagte* forhøjelser anses alle specielle og generelle lønforhøjelser, der er angivet med beløb eller i procent i de fornyede overenskomster og priskuranter sammenholdt med de hidtidige. Eksempelvis omfatter sådanne forhøjelser specielle arbejdsbestemte tillæg, overtidstillæg og genetillæg og generelle bestemmelser om holddriftstillæg, tillæg for forskudt arbejdstid, ferie- og søgnehellighedsbetaling, øgede ATP-bidrag og lignende samt dyrtidstillæg, herunder også beløb svarende til den refusion for den ene dyrtidsportion af september 1970, som nu er bortfaldet, jfr. lov nr. 275 af 9. juni 1970.

Som fastlagte anses også lønstigninger i henhold til overenskomstbestemmelser om *periodisk regulering* af tidløn for visse lønmodtagergrupper i forhold til andre grupper *statistisk konstaterede* løn.

Ved indregningen i priserne af øgede lønudgifter